

Ang Basahon ni Daniel - Numero Saisenta'y Nuwebe

Pagbukas sa Siklo sa mga Kaliwatan: Ang Upat ka mga Kangil-ad sa Adventismo

Jeff Pippenger
2024-02-02

Ang Dios dili gayud mausab, ug busa ang Adventismo pagahukman sa iyang ikaupat nga kaliwatan.

“Ug gitawag niya ang tawo nga sinul-oban ug lino, nga may tawas sa magsusulat diha sa iyang kilid; ug ang Ginoo miingon kaniya, Latasa ang taliwala sa siyudad, latasa ang taliwala sa Jerusalem, ug butangi ug timaan ang mga agtang sa mga tawo nga nanaghinolsol ug nanagtu-aw tungod sa tanang mga dulumtanan nga ginabuhat sa taliwala niini. Ug sa uban Siya miingon sa akong pagkadungog, Sumunod kamo kaniya latas sa siyudad, ug tigbasa: ayaw pagpasayloa sa inyong mata, ni malooy kamo: laglaga sa hingpit ang tigulang ug batan-on, ang mga dalaga, ug ang gagmayng mga bata, ug ang mga babaye: apan ayaw pagduol sa bisan kinsang tawo nga anaa ang timaan; ug sugdi ninyo sa Akong balaang puloy-anan. Unya nagsugod sila sa mga tigulang nga mga tawo nga diha sa atubangan sa balay.”

“Si Jesus hapit na mobiya sa lingkoranan sa kalooy sa langitnong santuwaryo aron isul-ob ang mga sapot sa panimalos ug ibubo ang Iyang kapungot pinaagi sa mga paghukom ibabaw niadtong wala motubag sa kahayag nga gihatag sa Dios kanila. ‘Tungod kay ang hukom batok sa dautang buhat wala dayona pagpatuman, busa ang kasingkasing sa mga anak sa mga tawo napuno pag-ayo sa paghimog dautan.’ Imbis nga mapahumok pinaagi sa pagpailub ug dugay nga pag-antus nga gipakita sa Ginoo ngadto kanila, kadtong wala mahadlok sa Dios ug wala mahigugma sa kamatuoran nagpalig-on sa ilang mga kasingkasing diha sa ilang dautang dalan. Apan adunay mga utlanan bisan pa sa pagpailub sa Dios, ug daghan ang milapas pag-ayo niining mga utlanan. Ilang nalabang ang mga utlanan sa grasya, ug busa ang Dios kinahanglan mangilabot ug panalipdan ang Iyang kaugalingong dungog.

Mahitungod sa mga Amorihanon ang Ginoo miingon: “Sa ikaupat nga kaliwatan manghibalik sila dinhi pag-usab; kay ang kasal-anan sa mga Amorihanon wala pa mapuno.” Bisin tuod kini nga nasud inila tungod sa ilang pagsimba sa mga diosdios ug sa ilang pagkadunot, wala pa nila mapuno ang kupa sa ilang kasal-anan, ug ang Dios dili pa maghatag ug sugo alang sa hingpit nilang paglaglag. Ang katawhan kinahanglan makakita sa diosnong gahum nga mapadayag sa hayag ug talagsaong paagi, aron sila mahibilin nga walay ikapasangil. Ang maloloy-ong Magbubuhat andam nga magpailub sa ilang kasal-anan hangtod sa ikaupat nga kaliwatan. Unya, kon walay makita nga kausaban ngadto sa mas maayo, ang Iyang mga paghukom mahulog ibabaw kanila.

“Uban sa dili masayop nga pagkahusto, ang Walay Kinutuban sa gihapon nagatipig ug talaan batok sa tanang nasod. Samtang ang Iyang kalooy gitanyag uban sa mga panawagan ngadto sa

paghinulsol, kining talaan magapabiling bukás; apan sa dihang ang mga ihap moabot na sa usa ka piho nga gidaghanon nga gitakda sa Dios, magsugod ang ministryo sa Iyang kapungot. Ang talaan pagasirad-an. Ang balaang pagkamapailubon mohunong. Wala na’y paghangyo sa kalooy alang kanila.”

“Ang propeta, samtang nagtan-aw paingon sa umaabot nga mga kapanahonan, nakita sa iyang panan-aw kining panahona. Ang mga nasud niining kapanahonan maoy nakadawat sa mga kalooy nga wala pa gayud hitaboi sukad kaniadto. Ang labing pinili nga mga panalangin sa langit gihatag ngadto kanila, apan batok kanila nahisulat ang nagdugang nga pagkamapahitas-on, kahakog, pagsimba sa mga diosdios, pagtamay sa Dios, ug ubos nga pagkawalay pagpasalamat. Sa madali sila nagatapos sa ilang husay sa Dios.”

“Apan ang hinungdan nga makapapakurog kanako mao ang kamatuoran nga kadtong nakabaton sa labing dako nga kahayag ug mga kahigayonan nahugawan pinaagi sa nagpatigbabaw nga kasal-anan. Naimpluwensiyahan sa mga dili matarong nga naglibot kanila, daghan, bisan pa sa mga nagapanghimatuod sa kamatuoran, nangabugnaw ug gidala paubos sa kusog nga sulog sa kadaotan. Ang kinatibuk-ang pagyubit nga gipanglabay batok sa tinuod nga pagkadiosnon ug pagkabalaan nagdala niadtong wala magpakigdugtong pag-ayo sa Dios sa pagkawala sa ilang pagtahod sa Iyang balaod. Kon sila nagsunod sa kahayag ug nagatuman sa kamatuoran gikan sa kasingkasing, kining balaan nga balaod makita pa unta nila nga labi pang bililhon sa dihang kini ginatamay ug gilabay sa daplin. Samtang ang pagtamay sa balaod sa Dios labi pang dayag nga makita, ang linya sa paglain tali sa mga nagabantay niini ug sa kalibotan labi pang mahisigka. Ang gugma alang sa mga balaang sugo nagadugang sa usa ka hut-ong sumala sa pagdugang sa pagtamay batok kanila sa laing hut-ong.”

“Ang krisis nagkadool na pag-ayo. Ang paspas nga paghubag sa mga gidaghanon nagapakita nga ang panahon sa pagduaw sa Dios hapit na moabut. Bisin tuod dili Siya buot mosilot, apan mosilot gayud Siya, ug kana sa madali. Kadtong nagalakaw diha sa kahayag makakita sa mga timailhan sa nagasingabot nga katalagman; apan dili sila angay molingkod nga malinawon, walay kabalaka nga nagapaabot sa kalaglagan, nga nagalipay sa ilang kaugalingon pinaagi sa pagtoo nga panalipdan sa Dios ang Iyang katawhan sa adlaw sa pagduaw. Halayo kaayo kana sa tinuod. Kinahanglan nilang maamgohan nga ilang katungdanan ang pagkugi sa pagpaningkamot sa pagluwas sa uban, nga nagatan-aw uban sa malig-ong pagtoo ngadto sa Dios alang sa tabang. ‘Ang mainiton ug mabinationong pag-ampo sa matarung nga tawo dako ug mahimo kaayo.’”

“Ang lebadura sa pagkadiosnon wala pa gayod hingpit mawad-i sa iyang gahum. Sa panahon nga ang kapeligrohan ug kaguol sa iglesia labing dako, ang diyutayng pundok nga nagatindog diha sa kahayag magapanghupaw ug magahilak tungod sa mga dulumtanan nga ginabuhat diha sa yuta. Apan labaw pa sa tanan, ang ilang mga pag-ampo mosaka alang sa iglesia tungod kay ang mga sakop niini nagabuhat sumala sa paagi sa kalibutan.

“Ang mainiton nga mga pag-ampo niining matinumanong pipila dili mahimong kawang. Sa diha nga ang Ginoo mogula ingon nga manimalus, moanhi usab Siya ingon nga manlalaban sa tanan niadtong nagbantay sa pagtuo sa kaputli niini ug nagbantay sa ilang kaugalingon nga walay buling gikan sa kalibutan. Niini nga panahona nga ang Dios misaad sa pagpanimalus

alang sa Iyang kaugalingong mga pinili nga nagatu-aw Kaniya sa adlaw ug gabii, bisan pa Siya magpailub kanila sa hataas nga panahon.

“Ang sugo mao kini: ‘Lumakaw ka latas sa taliwala sa siyudad, latas sa taliwala sa Jerusalem, ug butangi ug timaan ang mga agtang sa mga tawo nga nanghupaw ug nanaghilak tungod sa tanang mga dulumtanan nga ginabuhat sa taliwala niana.’ Kining mga nagapanghupaw ug nanaghilak nagapadayag sa mga pulong sa kinabuhi; sila nanabad, nagtambag, ug nangamuyo. Ang uban nga nagpasipala sa Dios naghinulsol ug nagpaubos sa ilang mga kasingkasing sa atubangan Niya. Apan ang himaya sa Ginoo mibiya na sa Israel; bisan pa daghan ang nagpadayon gihapon sa mga porma sa relihiyon, ang Iyang gahum ug presensya nakulang.”
Testimonies, tomo 5, 207–210.

Ang hulagway sa paghukom sa Dios nga gipaila ni Sister White diha sa maong pahayag mao ang paghukom nga gipadangat ibabaw sa siyudad sa Jerusalem, nga sa kaulahiang mga adlaw mao ang Iglesia Adventista sa Ikapitong Adlaw. Ang paghukom mahuman sa balaod sa Dominggo, kay didto ipat-um ang patik sa Dios ug ang marka sa mananap. Ang ika-walo nga kapitulo sa Ezekiel nag-ila ug upat ka nagkasamot nga mga dulumtanan. Ang nahaunang bersikulo nagpasantop nga ang panan-awon pagasaboton sa dili pa matapos ang probation pinaagi sa pag-ila sa ikalimang adlaw sa ikaunom nga bulan sa ikaunom nga tuig.

Si Ezequiel wala magkinahanglan nga iapil pa kadtong historikal nga punto sa reperensiya. Mahimo unta niya nga yano lamang isulat, “Ug nahitabo, sa naglingkod ako sa akong balay, ug ang mga anciano sa Juda naglingkod sa akong atubangan, nga ang kamot sa Ginoong Dios miabut didto sa ibabaw nako.” Ang kamatuoran nga iyang giapil ang reperensiya sa adlaw sa wala pa ang “666,” usa ka profetikanhong reperensiya alang sa mga estudyante sa tagna. Ang maong reperensiya alang niadtong may kadaugan batok sa gidaghanon sa ngalan sa mananap nga nasayud sa “666,” mao ang usa ka elemento sa Pinadayag ni Jesu-Cristo, nga ginabuksan sa wala pa ang pagsira sa panahon sa pagsulay. Nasayud sila niini kay sila mao ang katawhan sa Dios, nga sumala kang Pedro, “kaniadto dili man kamo katawhan sa Dios.”

Sa 1 Pedro kapitulo dos, ang katawhan nga karon mao na ang katawhan sa Dios, “nakatilaw nga ang Ginoo mapuangoron.” Sila mao ang mga sa paagi nga mahimatikdan sa tagna “mikaon” sa pulong sa Dios, sukwahi sa mga midumili sa pagkaon sa pulong sa Dios. Ang tanang mga propeta nagasulti mahitungod sa kaulahiang mga adlaw, ug sa Juan kapitulo sais, gihatag ni Jesus ang mensahe nga ang Iyang mga tinun-an kinahanglan mokaon sa Iyang unod ug moinom sa Iyang dugo. Niadtong kapituloha, ang mga tinun-an nga midumili sa pagkaon sa Iyang unod ug sa pag-inom sa Iyang dugo, nagbuhat niana sa bersikulo sesenta y sais.

Sukad niadtong panahona daghan sa iyang mga tinun-an mitalikod, ug wala na mag-uban sa paglakaw uban kaniya. Juan 6:66.

Ang mga manggialamon nga mokaon sa unod ug moinom sa dugo ni Cristo sa katapusang mga adlaw, nakasabot nga si Cristo, ingon nga Palmoni, mao ang Kahibulunganong Mag-iihap, ug ila nga mailhan ang Iyang timaan sa dihang kini igapadayag. Ang numero nga “665,” diha sa sinugdanang bersikulo sa Ezekiel otso, anaa didto alang sa bisan kinsa nga buot makakita, nga kini

nagaila sa labing menos duha ka mahinungdanong puntos sa tagna. Ang nahauna mao nga ang mensahe pagasaboton ingon nga naglangkob sa usa ka yugto sa panahon sa wala pa ang balaod sa Domingo. Ang ikaduha mao nga ang numero nga “666” anaa sa usa lamang sa duha ka bersikulo sa basahon sa Pinadayag, nga gihulagway pinaagi sa pag-ila nga ang “manggialamon” makasabot sa katapusang mga adlaw.

Ania ang kaalam. Siya nga may salabutan paihapa ang gidaghanon sa mananap: kay kini mao ang gidaghanon sa usa ka tawo; ug ang iyang gidaghanon mao ang Unom ka gatus ug kan-uman ug unom. Pinadayag 13:18.

Ang “mga manggialamon” nga nakasabot sa pagdugang sa kahibalo sa katapusang mga adlaw, sa dihang mabuksan ang Pinadayag ni Jesu-Cristo, mahibalo nga ang “666” usa ka mahinungdanong simbolo sa tagna, kay nakadaug man sila batok sa maong numero. Busa, gipaila ni Ezekiel sa kapitulo otso ang usa ka nagkagrabeng pagsukol, nga girepresentahan sa upat ka nagkadugang nga mga dulumtanan. Ang kataposan nag-ila sa mga buang ingon nga nanagyukbo sa adlaw, sa ingon nagtimaan sa paghukom sa Jerusalem (Adventism) sa katapusang mga adlaw. Kana nga paghukom mahitabo sa ikaupat nga kaliwatan. Ang upat ka mga dulumtanan mao ang mga simbolo sa upat ka mga kaliwatan sa Laodicean Adventism.

Ang unang henerasyon nagsugod niadtong 1863, uban sa pagsukol batok sa panumpa ni Moises sa “pito ka higayon.” Kaluhaan ug lima ka tuig sa ulahi, ang pagsukol sa 1888 napadayag. Katloan ug usa ka tuig sa ulahi, ang pagsukol sa 1919 nahitabo, nga girepresentahan sa libro ni W. W. Prescott, “The Doctrine of Christ”. Katloan ug walo ka tuig human niana, sa 1957, nahitabo ang pagsukol nga girepresentahan sa libro nga “Questions on Doctrine.” Karon atong sugdan ang pagpakita nganong kining upat ka mga timaan sa dalan nahiuyon sa upat ka mga dulumtanan sa Ezekiel otso.

Niadtong 1863, ang Laodiceanong Adventismo nagpaila ug bag-ong tsart aron mopuli sa duha ka mga tsart nga maoy mga katumanan sa sugo sa Habakuk kapitulo dos nga, “isulat ang panan-awon, ug himoa kini nga tin-aw sa ibabaw sa mga papan.” Ang tsart sa 1863 nagtangtang sa “pito ka mga panahon” gikan sa hulagwayng profetiko, maingon nga kini anaa sa duha ka balaan nga mga tsart uban sa 1260, 1290, ug 1335. Diha sa Habakuk ang sugo nagpaila nga ang mga papan (sa daghang porma) igamantala sa paagi nga, “aron ang magabasa niini makadalagan.” Ang tsart sa 1863 hilabihan na kaayo kalayo sa hustong timaan, nga kini nangingahanglan ug usa ka pinal na nga kasulatan sa pagpasabot aron iuban niini. Dili posible nga tan-awon ang tsart sa 1863 ug “makadalagan” nga walay dugang nga kasulatan nga iapod-apod.

Ug ang Ginoo mitubag kanako, ug miingon, Isulat ang panan-awon, ug himoa kini nga matin-aw sa ibabaw sa mga papan, aron makadalagan ang nagabasa niini. Habakkuk 2:2.

Ang tsart sa 1863 usa ka peke nga gihimo aron tabunan ang tinuod, maingon sa nakita ni William Miller sa iyang damgo. Ang duha ka balaan nga tsart mao ang simbolo sa tugon nga gihimo ni Cristo uban sa katawhan nga bag-o pa mikuha sa ilang baruganan ingon nga matuod nga Protestante nga sungay sa mananap sa yuta. Kining duha ka tsart nagrepresentar sa usa ka simbolo sa relasyon sa tugon tali sa mga Millerite ug kang Cristo, nga sa kalit miabot sa Iyang templo

niadtong 1844, ug sa dihang Siya miabot, Siya miabot ingon nga Mensahero sa Tugon. Ang karaang Israel naghulagway sa modernong Israel, ug sa dihang gikuha ni Cristo ang karaang Israel gikan sa pagkaulipon sa Egipto, Iyang gitipo ang panahon sa dihang Iyang kuhaon ang modernong Israel gikan sa pagkaulipon sa usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka tuig nga pagmando sa pagka-papa. Si Sister White sa makadaghang higayon nagpalig-on niining duha ka kasaysayan ingon nga magkatakdo nga mga kasaysayan.

“Sa ibabaw nato nagasidlak ang natigum nga kahayag sa milabayng mga kapanahonan. Ang talaan sa pagkalimot sa Israel gitipigan alang sa atong kahayag. Niining panahona gituy-od sa Dios ang Iyang kamot aron tigumon ngadto sa Iyang kaugalingon ang usa ka katawhan gikan sa matag nasod, kaliwatan, ug pinulongan. Sa kalihokan sa pag-anhi Siya nagbuhat alang sa Iyang panulondon, maingon usab sa Iyang gibuhay alang sa mga Israelinhon sa paggiya kanila gikan sa Egipto. Sa dakong kasagmuyo sa 1844 ang pagtoo sa Iyang katawhan gisulayan maingon sa mga Hebreohanon didto sa Dagat nga Mapula.” Testimonies, volume 8, 115, 116.

Sa dihang ang Ginoo misulod sa pakigsaad uban sa karaang Israel, mihatag Siya ug duha ka papan aron magrepresentar sa relasyon sa pakigsaad. Sa dihang ang Ginoo misulod sa pakigsaad uban sa modernong Israel, mihatag Siya ug duha ka papan aron magrepresentar sa relasyon sa pakigsaad. Ang duha ka papan sa Napulo ka Sugo nagatipo sa duha ka papan ni Habakkuk. Gihatag Niya kanila ang duha ka papan sa wala madugay human sa pagtabok sa Dagat nga Mapula, nga gipahaom ni Sister White sa dakong kapakyasan sa 1844. Sa wala madugay human sa 1844, sa mga termino sa propetikong kasaysayan, ang Ginoo nagpatungha sa ikaduhang papan. Ang karaang Israel gihimong mga depositaryo sa balaod sa Dios, ug ang modernong Israel gihimong mga depositaryo dili lamang sa balaod sa Dios, kondili usab niadtong dagkung propetikong mga kamatuoran.

“Gitawag sa Dios ang Iyang iglesia niining panahona, maingon sa Iyang pagtawag sa karaang Israel, aron motindog ingon nga usa ka kahayag sa kalibotan. Pinaagi sa gamhanang sundang sa kamatuoran, sa mga mensahe sa nahaunang, ikaduhang, ug ikatulong mga manulonda, Iyang gibulag sila gikan sa mga iglesia ug gikan sa kalibotan aron dad-on sila ngadto sa usa ka balaang pagkahiduol Kaniya. Iyang gihimo sila nga mga tinugyanan sa Iyang balaod ug gitugyan ngadto kanila ang dagkong mga kamatuoran sa profesiya alang niining panahona. Sama sa mga balaang pulong nga gitugyan ngadto sa karaang Israel, kini usa ka balaang pagsalig nga ipahibalo ngadto sa kalibotan.” Testimonies, tomo 5, 455.

Ang unang duha ka mga Sugo nagpaila sa pagdumot sa Dios batok sa idolatriya, ug niadtong unang duha ka mga Sugo Iyang gipaila nga ang paghukom ipatuman hangtod sa ikatulo ug ikaupat nga mga kaliwatan, kay Iyang gipaila nga Siya mao ang usa ka Dios nga mapangabughuon.

“Ang balaod wala isulti niining panahona nga alang lamang sa kaayohan sa mga Hebreohanon. Gipasidunggan sila sa Dios pinaagi sa paghimo kanila nga mga tinugyanan ug mga magbalantay sa Iyang balaod, apan kini pagatumanon ingon nga usa ka balaan nga salig alang sa tibook kalibutan. Ang mga lagda sa Dekalogo haum alang sa tanang katawhan, ug gihatag kini alang sa pagtudlo ug pagmando sa tanan. Napulo ka mga lagda, mubo, halapad sa sulod, ug may awtoridad, naglangkob sa katungdanan sa tawo ngadto sa Dios ug ngadto sa iyang

isigkatawo; ug kining tanan napasukad sa dakong sukaranang prinsipyo sa gugma.

‘Higugmaon mo ang Ginoo nga imong Dios sa bug-os mong kasingkasing, ug sa bug-os mong kalag, ug sa bug-os mong kusog, ug sa bug-os mong hunahuna; ug ang imong isigkatawo ingon sa imong kaugalingon.’ Lucas 10:27. Tan-awa usab ang Deuteronomio 6:4, 5; Levitico 19:18. Diha sa Napulo ka mga Sugo kining mga prinsipyo gipatin-aw sa tinagsa ka bahin, ug gihimong magamit sa kahimtang ug mga kahimtang sa tawo.”

“Dili ka magbaton ug lain nga mga dios sa atubangan Ko.”

“Si Jehova, ang walay kataposang, nagalungtad pinaagi sa Iyang kaugalingon, dili binuhat nga Usa, nga Siya gayud ang Tinubdan ug Magpapanalipod sa tanan, mao lamang ang angayan sa kinatas-ang pagtahod ug pagsimba. Gidili sa tawo ang paghatag sa bisan unsang lain nga butang sa unang dapit sa iyang mga pagbati o sa iyang pag-alagad. Bisana nga atong gimahal nga makapakunhod sa atong gugma alang sa Dios o makababag sa pag-alagad nga angay Kaniya, niana kita naghimo ug usa ka dios.

“Dili ka magbuhat alang sa imong kaugalingon ug linilok nga larawan, ni bisan unsang dagway sa bisan unsa nga anaa sa langit sa itaas, o nga anaa sa yuta sa ubos, o nga anaa sa tubig sa ilalom sa yuta: dili ka moyukbo sa imong kaugalingon ngadto kanila, ni mag-alagad kanila.’

“Ang ikaduhang sugo nagdili sa pagsimba sa matuod nga Dios pinaagi sa mga larawan o mga hulad. Daghang mga nasod nga pagano nag-angkon nga ang ilang mga larawan mga dagway lamang o mga simbolo diin ang Pagka-Dios gisimba, apan gipahayag sa Dios nga ang maong pagsimba sala. Ang paningkamot sa paghulagway sa Walay-Katapusan pinaagi sa mga materyal nga butang makapaubos sa pagsabut sa tawo mahitungod sa Dios. Ang hunahuna, nga gipahilayo gikan sa walay kinutob nga kahingpitan ni Jehova, madani ngadto sa binuhat imbis ngadto sa Magbubuhat. Ug maingon nga ang iyang mga pagsabut mahitungod sa Dios napaubos, sa ingon usab ang tawo mamaubos.”

“Ako, si Jehova nga imong Dios, usa ka Dios nga masinahon.’ Ang suod ug balaang relasyon sa Dios ngadto sa Iyang katawhan gihulagway pinaagi sa hulagway sa kaminyoon. Sanglit ang pagsimba sa mga diosdios mao ang espirituhanong pagpanapaw, ang kapungot sa Dios batok niini sa tukmang paagi gitawag nga kasina.” Patriarchs and Prophets, 305, 306.

Ang pangabugho sa Dios ilabina nga gipadayag batok sa idolatriya, ug dili kini sulagma nga ang unang dulumtanan sa Ezekiel kapitulo otso mao ang “larawan sa pangabugho.”

Ug nahitabo sa ikaunom ka tuig, sa ikaunom ka bulan, sa ikalimang adlaw sa bulan, samtang naglingkod ako sa akong balay, ug ang mga anciano sa Juda naglingkod sa akong atubangan, nga ang kamot sa Ginoong Dios miabot didto sa ibabaw nako. Unya mitan-aw ako, ug ania karon, usa ka dagway nga sama sa panagway sa kalayo: gikan sa panagway sa iyang hawak paubos, kalayo; ug gikan sa iyang hawak paibabaw, sama sa panagway sa kahayag, sama sa kolor sa amber. Ug iyang gituy-od ang dagway sa usa ka kamot, ug gikuptan ako pinaagi sa usa ka pungpong sa buhok sa akong ulo; ug ang espiritu mipataas kanako taliwala sa yuta ug sa langit, ug gidala ako sa mga panan-awon sa Dios ngadto sa Jerusalem, ngadto sa pultahan sa sulod nga ganghaan nga nagaatubang sa amihanan; diin didto ang lingkoranan sa larawan sa

pangabugho, nga nagahagit sa pangabugho. Ug, ania karon, ang himaya sa Dios sa Israel atua didto, sumala sa panan-awon nga akong nakita sa kapatagan. Unya siya miingon kanako, Anak sa tawo, iyahat karon ang imong mga mata paingon sa amihanan. Busa giiyahat ko ang akong mga mata paingon sa amihanan, ug ania karon, sa amihanan sa ganghaan sa halaran, kining larawan sa pangabugho diha sa alagianan. Ezekiel 8:1–5.

Ang larawan sa pangabugho mao ang nahauna sa upat ka nagkasamot nga mga dulumtanan nga gipakita kang Ezekiel. Ang larawan sa pangabugho nagrepresentar sa sinugdanan sa nahaunang henerasyon sa upat ka mga henerasyon sa nagkasamot nga pagsukol sulod sa Adventismo. Ang nahaunang henerasyon nagsugod niadtong 1863.

Padayonon nato kining pagtuon sa sunod nga artikulo.

“Ang matag usa sa karaang mga propeta nagsulti dili kaayo alang sa ilang kaugalingong panahon kondili alang sa ato, busa ang ilang pagpanagna adunay gahum alang kanato. ‘Karon kining tanan nahitabo kanila ingon nga mga pananglitan: ug kini gisulat alang sa atong pagpasidaan, nga sa ibabaw kanato miabut ang mga kinatumyan sa kalibotan.’ 1 Corinto 10:11. ‘Dili alang sa ilang kaugalingon, kondili alang kanato sila nag-alagad niadtong mga butanga, nga karon gikapahibalo kaninyo pinaagi kanilang nanwali sa Maayong Balita kaninyo uban sa Espiritu Santo nga gipadala gikan sa langit; nga niini nga mga butanga ang mga manulonda nangandoy sa pagsud-ong.’ 1 Pedro 1:12....

“Ang Biblia nagtigom ug nagbugkos sa pagtinipon sa iyang mga bahandi alang niining ulahing kaliwatan. Ang tanang dagkong mga panghitabo ug mga solemne nga kalihokan sa kasaysayan sa Daang Tugon nanghitabo na, ug nagpadayon sa pag-usab sa ilang kaugalingon, diha sa iglesia niining ulahing mga adlaw.” Selected Messages, book 3, 338, 339.